

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

NR. 2141 / DPSG
DATA 2502 2007

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
389, 10.09.2009

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție,
Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă de *modificare a art.47 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale*, inițiată de domnul deputat Tița Nicolescu Gabriel – PSD (Bp. 227/2009).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art. 47 din *Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare* astfel încât persoanele asigurate care au realizat un stagiul de cotizare în condiții de handicap preexistent calității de asigurat să beneficieze, indiferent de vârstă, de pensie integrală de limită de vârstă dacă au realizat, în funcție de gradul handicapului, o anumită perioadă din stagiul complet de cotizare, astfel:

- cel puțin o treime din stagiul complet de cotizare, pentru cei cu handicap grav (respectiv 11,6 ani);
- cel puțin două treimi din stagiul complet de cotizare, pentru cei cu handicap accentuat (respectiv 22,3 ani);
- stagiul complet de cotizare, pentru cei cu handicap mediu (respectiv 35 ani).

În Expunerea de motive se motivează acest demers legislativ prin faptul că prevederile art. 47 din *Legea nr. 19/2000* sunt discriminatorii, deoarece persoanele cu handicap cu același diagnostic nu pot beneficia de aceleași drepturi.

II. Observații

1. Literatura de specialitate a definit persoana cu handicap ca fiind acea persoană care datorită unor deficiențe senzoriale, fizice sau mintale nu se poate integra în viața socială și profesională prin propriile ei posibilități, necesitând măsuri de protecție socială de natură să-i permită accesul neîngrădit la orice activitate. Una din măsurile de protecție socială o constituie pensionarea pentru limita de vârstă.

Având în vedere poziția evident dezavantajată față de asigurații sistemului public de pensii, legiuitorul a admis ca pensionarea persoanelor cu handicap să se facă în condițiile reducerii, atât a stagiului de cotizare, cât și a vârstei standard de pensionare.

Astfel, potrivit art. 47 din *Legea nr. 19/2000*, persoanele asigurate care au realizat un stagiul de cotizare în condiții de handicap preexistent calității de asigurat, în funcție de gradul handicapului, beneficiază de reducerea stagiilor de cotizare și a vârstelor standard de pensionare prevăzute în anexa nr. 3 la lege, astfel:

- cu 15 ani, reducerea vârstei standard de pensionare, dacă au realizat cel puțin o treime din stagiul complet de cotizare, pentru cei cu handicap grav;
- cu 10 ani, reducerea vârstei standard de pensionare, dacă au realizat cel puțin două treimi din stagiul complet de cotizare, pentru cei cu handicap accentuat;
- cu 10 ani, reducerea vârstei standard de pensionare, dacă au realizat stagiul complet de cotizare, pentru cei cu handicap mediu.

Dispozițiile art. 47 sunt corelate cu toate dispozițiile legii privind pensionarea cu referire la vârsta standard de pensionare și stagiul minim sau complet de cotizare.

2. În condițiile în care art. 47 s-ar modifica în varianta și conținutul propus de inițiator, s-ar configura un regim juridic diferit și contradictoriu pentru aceeași categorie de pensie în raport cu ceilalți asigurați ai sistemului public. Astfel, în situația în care ar opera reducerile propuse de inițiator, aceasta ar însemna ca stagiul de cotizare să fie identic, atât pentru femei, cât și pentru bărbați. Acceptarea acestor propuneri ar

conduce implicit la modificarea normelor care reglementează stagiul diferit de cotizare între bărbați și femei (în prezent este de 30 de ani pentru femei și 35 de ani pentru bărbați).

În situația în care stagiul de cotizare rămâne cel stabilit de lege în forma actuală, aplicarea reducerilor propuse ar dezavantaja femeile cu handicap, în sensul că ar trebui să realizeze un stagiul de cotizare suplimentar față de cel cerut în prezent de legislația în vigoare.

3. În ceea ce privește pensia pentru limită de vârstă reglementată în cadrul art. 47 din *Legea nr.19/2000*, trebuie observat faptul că pentru persoanele cu handicap, ocrotirea legii este substanțial mai amplă în raport cu ceilalți asigurați ai sistemului public. Acest fapt este ilustrat atât prin absența unor condiții restrictive în ce privește posibilitatea cumulului pensiei pentru limită de vârstă obținută în condițiile art. 47 cu salariul, cât și prin posibilitatea reducerii cumulative a vârstei de pensionare în cazul în care activitatea s-a desfășurat în condiții speciale sau deosebite.

4. Deși normele care stabilesc reducerile ce operează din vârstele standard au caracter imperativ, nu aduc atingere dispozițiilor constituționale și nu sunt de natură să provoace marginalizări sociale. De altfel, legiuitorul este în drept ca în considerarea unor situații deosebite să stabilească reglementări diferite în raport de posibilitățile economice existente, fără ca pensia să fie afectată în cuantumul ei, deoarece modul de calcul este același pentru toți pensionarii sistemului public, independent dacă sunt sau nu persoane cu handicap.

Persoanelor cu handicap le sunt recunoscute toate drepturile care decurg din calitatea de asigurați ai sistemului public, la care se adaugă, în funcție de natura și gradul handicapului, prestațiile în natură, drepturile pecuniare, înlesnirile fiscale recunoscute în favoarea lor de *Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap*, acestea reprezentând forme de ajutor material prin care se asigură protecție suplimentară pentru satisfacerea nevoilor speciale și înlăturarea sărăciei.

5. Atașăm prezentului punct de vedere fișa financiară elaborată de Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

6. Menționăm că la elaborarea *Legii bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2009 nr. 19/2009*, s-a avut în vedere asigurarea sustenabilității sistemului public de pensii în contextul constrângerilor bugetare de reducere a deficitului bugetar.

Inițiatorul propunerii legislative nu precizează sursele financiare necesare aplicării măsurilor propuse, încălcând astfel dispoziția art. 138 alin. (5) din *Constituția României, republicată*, care prevede că „Nici o cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare”.

În același sens art. 15 alin. (1) din *Legea privind finanțele publice nr. 500/2002, cu modificările ulterioare*, prevede că „În cazurile în care se fac propuneri de elaborare a unor proiecte de acte normative a căror aplicare atrage micșorarea veniturilor sau majorarea cheltuielilor aprobate prin buget, trebuie să se prevadă și mijloacele necesare pentru acoperirea minusului de venituri sau creșterea cheltuielilor”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator Mircea Dan GEOANĂ

Președintele Senatului